

ชื่อผู้แต่ง

นายวินัย ฐู่น้ำพล

ที่เกิด

ท. โสธร

อ. เมือง

จังหวัดยะเชิงเทรา

วันเดือนปีเกิด

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๒

สถานศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปริญญาที่ได้รับ

อนุปริญญาจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

วิทยาการที่สนใจ

ศิลปบริสุทธิ์

สังคม

พฤกษศาสตร์

ประสบการณ์และความชำนาญโดยอาชีพ

มีประสบการณ์ในการวาดภาพทิวทัศน์ และ การสอนศิลป์

ร่วมแสดงงานศิลปกรรมนักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ ครั้งที่ ๑ - ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ - ๑๔

ร่วมแสดงงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๑๔

รางวัลและ เกียรติยศ

ได้รับรางวัลที่ ๑ ในงานแสดงศิลปกรรมนักเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๐๗

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประติมากรรมจากธรรมชาติ

โดย

นายวินัย ภู่น้ำทอง

รายงานโครงการวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวนลิขสิทธิ์

ในโครงการส่วนหนึ่ง

ตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ สำหรับปริญญาตรี

ศิลปบัณฑิต (ประติมากรรม)

อนุมัติโดย *Prof. Dr. Nee*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รศ. นิ่มเสมอ
อาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

อุปการ

ผู้เขียนรู้สึกมีความเคารพและรักกับความงามของธรรมชาติที่ให้ความ
ความบันเทิงใจและเป็นครูที่ดีที่สุด เช่นเดียวกับผู้เขียนที่รู้สึกขอบคุณด้วยความ
เคารพอย่างสูงต่อสถาบันแห่งนี้ และผู้วางรากฐานการสอนศิลปะ พร้อมทั้งผู้
รับช่วงสืบต่อมาด้วยความยากลำบาก ทุ่มอุทิศการงาน และความเสียสละต่อทุกท่าน
ในคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ที่ใฝ่หาคณะต่อผู้เขียน ทั้งใน
ทางอ้อมและทางตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ลาวัญย์ อุปอินทร์ ผู้มี
อุปการะคุณมาโดยตลอด ขออุทิศจิตใจกลับไปเป็นผลสนองคุณต่อทุกท่าน และทุกสิ่ง
จนถึงสิ่งที่พึงปรารถนา อันสูงส่งด้วยความสุขที่ถาวร ด้วยความจริงจากความ
รู้สึกในส่วนลึกของผู้เขียน.

วินัย ชูนำพล

คำนำ

แม้ว่ามนุษยชาติได้ถูกแบ่งออกเป็นสังคมต่าง ๆ โดยอยู่ในขอบเขตการปกครองของแต่ละชาติ ก็ยังมีสิ่งที่เหมือนกันคือ ความรู้สึกที่คงค้ำจุนเชื่อการอยู่รอดของชีวิต ภัยความหวังในความสุหรือสิ่งพึงพอใจเฉพาะคน แต่ทว่าในธรรมชาติส่วนบุคคลนั้น ย่อมมีวิถีทางของชีวิตตลอดจนสติปัญญา ความนึกคิดเป็นของตนเอง นอกจากได้ถูกจำกัดสิทธิจนหมดอิสระภาพทั้ง ความคิดและการ เป็นอยู่

เราได้เรียนรู้และเข้าใจมาแล้วว่า แต่ละยุคสมัยในประวัติศาสตร์ต่าง ๆ แห่งความเป็นมาของมวลมนุษยชน พอสรรูปเหตุการณ์ใหญ่ ๆ ที่เกิดขึ้นบนพื้นพิภพได้ 2 ทาง คือ

1. ทางสร้างสรรค์ความเจริญ
2. ทางทำลายความเจริญ

ผู้ที่มีพฤติกรรมอันเป็นอุปสรรคต่อความเจริญนั้นมักเป็นผู้มีอำนาจ แต่ผู้สร้างสรรค์เมื่อก่อนนักค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ (Pure science) และศิลปินที่สร้างสรรค์ศิลปะเพื่อศิลปะ ซึ่งต่างก็เป็นผู้มีส่วนสร้างสรรค์ความเจริญอันเป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษย โดยเฉพาะศิลปินผู้สร้างสรรค์ศิลปะเป็นอาหารหล่อเลี้ยงทางจิตใจและสติปัญญาให้สูงส่งขึ้น ศิลปินจึงเป็นทั้งคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่แสดงความเป็นมนุษยและเป็นเสมือนภาษาสากลของมนุษย์

ศิลปินเป็นผู้มีอารมณ์ประณีตละเอียดอ่อน สามารถรับความรู้สึกได้มากกว่าบุคคลทั่ว ๆ ไป เมื่อมีสิ่งเร้าจากภายนอกมากระทบต่อประสาทสัมผัส ก็ย่อมมีอารมณ์ตอบสนองโดยถูกกลั่นกรองออกมาจนสามารถสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะได้ ความนึกคิดของตัวศิลปินเอง ศิลปินในประวัติศาสตร์ของโลกได้สร้างสรรค์งานศิลปะที่ได้รับความบันเทิงใจจากสภาพแวดล้อมของธรรมชาติและการทำงานที่หนักหน่วงเนื่องมาจากความเชื่อต่อวัฒนธรรม-ขนบประเพณี ลัทธิศาสนา ปรัชญา หรือเพื่อการแสวงหาสิ่งที่พึงประสงค์เฉพาะคนนั้น ไ้สะท้อนให้เห็นอารยะธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยได้ ก็เช่นเดียวกับศิลปะสมัยปัจจุบัน ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นสภาพชีวิต ความคิด สติปัญญา

ของความเจริญในปัจจุบันเช่นเดียวกับสภาพชีวิตความเจริญ ตลอดจนสติปัญญา ความคิดของมนุษย์ในปัจจุบันก็ได้สะท้อนออกมาให้เห็นในงานศิลปะ จึงเป็นศิลปะที่มีพื้นฐานสืบเนื่องมาจากอภิปรัชญาของประวัติศาสตร์ศิลปะ

ศิลปะทุกยุคสมัยในอภิปรัชญาจนถึงศิลปะร่วมสมัย ต่างก็มีวิถีทางเดียวกันในการสร้างสรรค์ศิลปะตามแนวทางความนึกคิด อันเป็นการแสดงออกของสุนทรียภาพส่วนตัวหรือส่วนเชื้อชาติที่สอดคล้องกันทั้งทางรูปและนาม ทั้งแขนงงานแกะสลักหินของชนเผ่ามายา (Maya) ที่ต้องการบอกถึงอำนาจแห่งเทพเจ้าฟ้าดิน ก็สามารถสร้างสรรรูปร่างออกมาได้ตรงกับแนวความนึกคิด หรือในงานศิลปะของไทยสมัยสุโขทัยที่นับถือพุทธศาสนาด้วยความเลื่อมใสศรัทธาพร้อมด้วยความสามารถของฝีมือ และความรู้ในการใช้วัสดุจึงได้สร้างสรรค์ปฏิมากรรมได้อย่างงดงามมีความวิจิตรโอ่โถง และความเป็นผู้บริสุทธิ์ควรแก่การเจริญรอยตาม จึงเห็นได้ว่าศิลปะที่มีคุณค่าสมบูรณ์ไม่ว่ายุคสมัยใด จะต้องทำให้รูปลักษณะแสดงออกมาได้ตรงกับแนวความคิดภายในด้วย

ในสมัยปัจจุบันความเจริญทางเทคโนโลยี หรือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสร้างสรรค์ ได้ช่วยให้ศิลปินมีความคิดริเริ่มมากขึ้น หรือบางทีก็ได้รับความบันดาลใจโดยตรงมาจากลักษณะชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกลหรือเครื่องทุ่นแรงต่างๆ จนกลายเป็นสาระสำคัญของชีวิตไป โดยเฉพาะในแหล่งที่มีความเจริญทางวัตถุ จนเกิดมีแบบอย่างในการสร้างสรรค์ศิลปะขึ้น หรือพวกที่มีปฏิกิริยาต่อต้าน ความฟุ้งเฟ้อ หรือระบบที่ถูกจำกัดสิทธิ หรือต้องอยู่ในกฎเกณฑ์มากเกินไป และหลงใหลวัตถุจนกลายเป็นนายของชีวิต

ความทันสมัยของผู้เขียนมีความคิดเห็นว่า ถึงแม้ว่าเทคนิคและวิชาการจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคนิคและวิชาการจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันได้มีบทบาทต่อศิลปินสร้างสรรค์ศิลปะอย่างยิ่งก็ตามที เรายังคงต้องยอมรับว่าในขณะที่สภาพชีวิตส่วนกลางของโลกกำลังหาทางปรับตัวร่วมกันและมีความเจริญขึ้นทางวิชาการอยู่เรื่อยๆ แต่สภาพทั่วไปความท้องถิ่นก็ยังคงดำเนินวิถีชีวิตไปอย่าง เป็นเหตุผลตามอิสรภาพของความคิด เพื่อความสุขหรือความช่วยเหลืออันแรงกล้าของคนเอง

เปรียบเสมือนสภาพชีวิตคนมหานครของโลกกับสภาพชีวิตชนบทต่างก็มีลักษณะเดียวกัน ทั้งทางตะวันออก และ ตะวันตก ทั้งนี้แบบอย่างในการสร้างสรรค์ศิลปสมัยปัจจุบันนี้ จึงมีทั้งลักษณะทั้งแก่การลอกเลียนแบบชนิดเหมือนจริง ไปจนกระทั่งเกินจริง และ ไปจนกระทั่งประเภทที่พยายามสร้างสรรค์รูปลักษณะจากแนวความคิดริเริ่มใหม่อยู่เสมอ ค่ายเหตุนี้ศิลปินในปัจจุบันจึงสามารถเลือกหรือวิเคราะห์วิถีทางแห่งการสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระโดยมิต้องเกิดความรู้สึกว่าอ้าสมัยหรือเกินสมัยเลย ถ้าสามารถรวบรวม ความนึกคิดของคนใดคนหนึ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ด้วยความจริงใจ เพราะศิลปิน ในยุคนี้เท่านั้นที่จะมีเอกลักษณ์แห่งตนไ้มากกว่าสมัยอื่นๆ ที่ผ่านมาในอดีต

นอกจากนี้ผู้เขียนยังมีทัศนะความคิดว่า การสร้างสรรค์ชนิดนี้จะพยายาม ค้นคว้าหรือค้นคว้าด้วยควมใหม่แปลกอยู่ตลอดจนมากเกินไปซึ่งบางครั้งอาจจะทำให้ขาด ความรู้สึกจากภายในจิตใจความลักษณะตัวเอง เนื่องด้วยเกรงว่าจะอ้าสมัยหรือได้รับ อิทธิพลจากผู้อื่นตามคำวิจารณ์ที่หาวิจารณ์ญานั้น เป็นสิ่งไม่ควรเช่นเดียวกับการตั้งใจ ที่จะลอกเลียนแบบอย่างแนวความคิดของผู้อื่นอย่างไรก็ตามความคิดของคน หรือเป็นการ สร้างสรรค์แบบฉบับที่แท้จริงของเกาตามลักษณะประเพณีชนิดที่หาความเป็นตัวของตัวเอง

เพราะถ้าศิลปินได้เข้าถึงศิลปะอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมเข้าใจคุณค่าของ ศิลปะในอดีตได้เช่นกัน ถึงแม้จะไม่ตรงกับนิสัยความชอบส่วนตัวนัก ศิลปะที่มีคุณค่า สมบูรณ์ด้วยควมบริสุทธิ์แล้วย่อมไม่จำกัดกาลสมัยหรือความควมนิยมเหมือนกับแฟชั่น สมัย แต่ศิลปะที่ตรงคุณค่าย่อมแสดงค่าของศิลปะออกมาได้ทุกยุคสมัยหรือสถานที่ นอกจาก ผู้รับผลจากค่าของศิลปะนั้นจะพร้อมทั้งการศึกษา สติปัญญา หรือจิตใจที่ถูกต้องกลมกล่อม ฉะนั้นสุนทรียภาพเพียงพอนั้นหรือยัง ทั้งนี้การทำความเข้าใจกับอดีตก็คตินั้นย่อมจะมีวิถี ทางใหม่ปัจจุบันและอนาคตได้สมบูรณ์กว่า หรือศิลปินที่มีความจริงใจข้อสำคัญคือตัวเอง ค่ายควมบริสุทธิ์ก็ย่อมได้รับผลจากศิลปะบริสุทธิ์นั้น เกิดพุทธปัญญาสามารถมองเห็นข้อ เท็จจริงตั้งแต่พื้นฐานควมเป็นมาตามควมรู้สึกนึกคิดในชีวิตของตัวเอง ได้ดีกว่าผู้อื่น ทั่ว ๆ ไป

ความเป็นอิสระภาพทางแนวความคิดของตัวเองจึงเป็นเรื่องแก่นสำคัญที่สุดใน

ศิลปสมัยปัจจุบัน อันเป็นศิลปศาสตร์อย่างหนึ่งที่เป็นศาสตร์บริสุทธิ์ เป็นของกลางไม่คิด
ของอยู่ด้วยเชื้อชาติ ศาสนา และการเมือง เพราะถ้าศิลปินเดินทางแนวทางของ
ตัวเองด้วยความจริงใจ ภายหลังจากที่มุ่งมั่นทุ่มเทให้กับการสร้างสรรศิลปโดยไม่
คิดหันแต่เพียง วัตถุ เทคนิค หรือมีรูปร่างนอกแคตายเฉียวแล้ว ความเป็นเอกลักษณ์
แห่งตนก็ย่อมเกิดขึ้นในตัวเองได้ซึ่งจะทำให้ระดับจิตใจและสติปัญญา ความกึกก้องสูงขึ้นไป
สามารถมองเห็นความเป็นจริงแห่งตนด้วยพุทธปัญญาอันจะยังผลแห่งความเข้าใจอันดีต่อกัน
ในสังคมส่วนรวมด้วย ซึ่งเป็นวิถีทางหนึ่งของการเสริมสร้างสันติภาพ และ
บูรณะภาพให้แก่มนุษยชาติสืบต่อไป.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ประติมากรรมจากธรรมชาติ

ความงามของธรรมชาติได้เป็นสิ่งบันดาลใจ (Inspiration) ในการสร้างสรรค์ให้กับผู้เขียน มีความมุ่งหมายที่จะค้นหาความจริงจากความงามเหล่านี้ สำหรับการศึกษาและประสบการณ์ที่ผ่านมานั้น ตัวผู้เขียนมีวิถีถิ่นกำเนิดมา กับสภาพการณ์ของท้องถิ่นชนบท อันเป็นสิ่งแวกคลอเกี่ยวข้องกับตัวเองแต่คนมาตลอด มีความเห็นว่าธรรมชาติเปรียบเสมือนแม่บทที่สามารถให้ความจริง และเป็นเพื่อนแท้ ที่มีความงามให้ทั้งในยามสุข และ ทุกข์ ผู้เขียนจึงได้ทำความรู้จักด้วยการศึกษาและ วิชาภาพทิวทัศน์ (land scape) ของธรรมชาติเหล่านี้โดยการเขียนสีน้ำมันมา ควบคู่เวลาทฤษฎีในระหว่างปีภาคเรียนของการศึกษา ซึ่งเป็นการเรียนรู้และสร้างสรรค์ โดยส่วนตัวทั้งสิ้น การที่ได้มีโอกาสใช้ชีวิตอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ตามชนบท หุบเขา ป่าเขา ห้วยน้ำดำธาร หรือพิจารณาหาความงามของวัน เวลา ที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน ไปตามสภาพการ เช่น ความงามในยามกลางวัน กับ กลางคืน ไผ่ขรรค์กันจน กระทั่งถึงความงามเชิงสัญลักษณ์ เป็นความสงบที่ปราศจากสิ่งรบกวน ทำให้ มโนวิญญูณาเขาสูงวังค์แห่งความสงบเกิดสมาธิ ปัญญา ควบความกลมกลืนผสมผสานสัมพันธ์ กันระหว่างวงจรมโนคติกับสิ่งแวดล้อมของธรรมชาติเหล่านี้ ซึ่งทำให้ได้รับความ สุข ความรื่นเริงแก่ชีวิต ซึ่งช่วยกลมกลืนจิตใจ และยกระดับสติปัญญาสูงส่งขึ้น

ความประสานกลมกลืนกันอย่างงดงามของธรรมชาติช่วยเสริมสร้างรสนิยม และสุนทรียภาพ (Aesthetic) ให้เจริญขึ้น เพื่อมองเห็นพุทธวิญญูณาที่มีอยู่ใน สกตจักรวาลแนวทางความนึกคิดในการสร้างสรรค์ของผู้เขียนจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ ธรรมชาติมาโดยตลอด อันมีลักษณะคล้ายกับแนวความคิดของจิตรกรจีนโบราณ ที่ หลบหลีกความรุนแรงภายนอกแสวงหาความสงบและงามเป็นจริงกับชีวิตธรรมชาติ ใช้ ชีวิตอยู่ตามชนเขา ดำธาร พร้อมทั้งสร้างสรรค์กรรมจากทิวทัศน์ เป็นการแสดง ออกของพุทธวิญญูณา แต่มีความแตกต่างกับผู้เขียนในการใช้เวลาส่วนใหญ่ของชีวิตอยู่ กับสภาพธรรมชาติต่างกัน เพราะกาลเวลา สิ่งแวดล้อม และความเหมาะสมแตกต่างกัน

การสร้างสรรประติมากรรมจากธรรมชาติตามความนึกคิดเบื้องต้นได้เริ่ม

ทดลองหาประสบการณ์จากการทำแบบเหมือนจริงปั้นรูปแบบนูนต่ำ (Bas-relief) เป็นรูปทิวทัศน์ของ ป่าเขา และ ท้องทุ่ง คนตาระยะบรรยากาศ และลักษณะชีวิต เฉพาะของธรรมชาตินั้น ๆ ถึงจะให้ผลทอไรโคคิกตามแต่ทำให้สูญเสียค่าของลักษณะ ทางประติมากรรมลงไปในคุณลักษณะของรูปทรง (Form) และปริมาตร (Volume) คุ้มเหตุนี้จึงได้ค้นหาทางสร้างสรรค์รูปทรงลักษณะที่จะสามารถแทนค่าความงามได้ โดยตรงจากธรรมชาตินั้นโดยมีคุณค่าของคุณลักษณะทางประติมากรรมสูญเสียไป ผู้เขียน ได้มีความคิดหมายย้อนกลับเข้าหาลักษณะรูปทรงของมนุษย์อันเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด คุ้มมีความคิดเห็นว่ามนุษย์เรานั้นนับเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในกฎแห่งธรรมชาติทั้งหมด เพราะมนุษย์มีต้นกำเนิดมาจากรูปทรงต่าง ๆ ที่เข้ามาประกอบกันในร่างกายเป็นอัน หนึ่งอันเดียวกันในตัวของจิตวิญญาณของมนุษย์ เช่นเดียวกันกับรูปทรงลักษณะต่าง ๆ มากมายที่รวมกันอยู่ในธรรมชาติทั้งหมด โดยผู้เขียนเลือกเอาศัพทศักรรรมที่เกี่ยว ข้อง ในการแสดงออกของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ ความกรุณาปรานีต่อกัน และความงามของอ่อนโยน หรือความขี้ขลาดที่ต่าง ๆ ซึ่งก็เห็นว่าโดยผลแก อารมณ์ใด เช่นเดียวกับธรรมชาติที่สวยงามและร่มรื่นใดเหมือนกันกับดอกไม้ หนึ่งสวย เป็นสิ่งที่แสดงออกทางความงามในลักษณะที่คู่เคียงกัน หรือ เหมือนกับ ความทัศน์ของผู้เขียน และจากการที่เคยได้รับการศึกษา และมีความรู้สึกมาจาก ประสบการณ์กับเรือนร่างของมนุษย์ จึงมีความมั่นใจว่าการเริ่มต้นจากรูปทรงของ มนุษย์ จะสามารถคลี่คลายจนเป็นรูปทรงอิสระแท้ ๆ ได้ตามแนวความคิดโดยเลือก สรรค์รูปลักษณะ หรือสัดส่วนที่มีเหตุผลเกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน อย่างประสานกลมกลืนกัน แต่ไม่นำเอาลักษณะผิวภายนอกของมนุษย์มาแสดงให้ ปรากฏชัดจริง กลับนำเอาความรู้สึกนึกคิดจากภายในจิตใจของตัวผู้เขียนเอง ซึ่งสืบเนื่องมาจากอารมณ์ และ จิตใจที่ได้มีประสบการณ์มาจากชีวิตจริงรวมกับความฝัน และจินตนาการที่ได้รับความบันเทิงใจมาจากความงามอย่างประสานกลมกลืนกัน ของธรรมชาติวิเคราะห์กับรูปลักษณะ สัดส่วนของมนุษย์ ได้ทำให้เป็นรูปคนที่เหมือน จริงแปรสภาพไปจากเดิม จากเหมือนจริงเปลี่ยนไปเป็นรูปคนที่มีความคิดฝันในอารมณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยช่างศิลป์ กรุงเทพฯ

จปภ.
1/02
2514
004

จนกระทั่งสามารถคลายสภาพไปความความคิดนั้นได้ ในที่สุดจากรูปที่มีคนกำเนิดมา
จากคนเหล่านี้ก็ได้เริ่มเป็นรูปทรงอิสระมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นรูปลักษณะแท้ ๆ
(Pure Form) ที่สามารถแสดงออกตามแนวความคิดของผู้เขียนได้โดยตรง

ด้วยเหตุเหล่านี้จึงเห็นได้ว่า การสร้างสรรค์ประติมากรรมจากธรรมชาติ
ของการทำวิทยานิพนธ์ในปีการศึกษาที่ จึงได้เริ่มต้นด้วยการคลี่คลายจากลักษณะรูปทรง
ของมนุษย์จนกระทั่ง เป็นรูปทรงอิสระตามแนวความคิดที่เฉพาะสร้างสรรค์ประติมากรรม
จากธรรมชาติของความสัมพันธ์ ด้วยความประสานกลมกลืนกันในรูปทรง และ
ปริมาณที่ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด รวบรวม อ่อนโยนของชีวิต จากรูปทรงตั้งแต่
สองส่วนขึ้นไปจนถึงหลาย ๆ ส่วนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวของกันอยู่ในความเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันของรูปทรงทั้งหมด

การสร้างสรรในเบื้องต้นได้ถ่ายทอดความนึกคิดด้วยการสเก็ตช์ด้วยดินสอ
ลงบนแผ่นกระดาษไปหลาย ๆ ด้านก่อน หากความสัมพันธ์ของความประสานกลมกลืน
ในรูปทรงที่กินเนื้อที่เข้าไปและมีเนื้อที่ยื่นออกมาจะมากหรือน้อยบ้าง จากรูปทรงทั้งหมด
แล้วแต่ที่สนใจความนึกคิด รวมทั้งได้ให้ความสำคัญในการกำหนดสัดส่วน ความพอเหมาะ
พอดีของรูปทรงทั้งหมด ด้วยการค้นหาทั้งในทางตั้ง ทางนอน หรือเอียงไปหลาย ๆ
ทาง เพื่อการค้นหาค่าแห่งของความพอดีในสัดส่วนจากการสร้างสรรรูปทรงที่มี
น้อยรูปร่าง หรือแบบเรียบง่าย แต่ยังคงรักษาความรู้สึกจากภายในไว้ได้ และรูปทรง
ที่มีรูปลักษณะมาก ทั้งทางรูปทรงที่ยาว หรือสูงชุก ไปจนถึงรูปทรงที่สั้น หรือ กว้าง
คองจากนั้นก็ทดลองทำสเก็ตช์ด้วยดินเหนียวชิ้นเล็ก ๆ ศึกษาและค้นหาสัดส่วนอีกครั้ง และ
คำนึงถึงการหมุนดู หรือสามารถมองได้โดยรอบด้าน ในความประสานกลมกลืนความ
สัมพันธ์กัน จนพอที่จะมองเห็นแนวความคิดในการแสดงออกของการขึ้นรูปจริงด้วย
ดินเหนียว รูปที่มีขนาดใหญ่ หรือพอสมควรทำให้การสร้างสรรสัดส่วนที่มีขนาดสูงใหญ่
ขึ้นอีกนั้น บางส่วนก็อาจเพิ่มรูปร่างและปริมาณ หรือคองแปรสัดส่วนใหม่มาบ้าง
น้อยบ้างตามความพอเหมาะพอดีของรูปทรงทั้งหมด จึงจะให้คุณค่าที่ตรงตามแนวความคิด
ได้ การทำรูปทางนอนหรือทางตั้งแม้จะอยู่ในแนวความคิดเดียวกันก็ตาม แต่ก็ให้

คุณค่าในการแสดงออกมากน้อยต่างกัน เท่าๆกับความไม่เท่ากันในขนาดเล็ก และ ใหญ่ เช่นเดียวกับรูปทรงที่มีลักษณะ ขยับน้อยส่วน ก็อาจจะให้ความรู้สึกแทนค่าในรูปทรงที่ มากส่วนได้ ถ้าอยู่ในความคิดเดียวกัน พร้อมด้วยการกำหนดสัดส่วน ความสัมพันธ์ ของรูปทรงและปริมาตรได้อย่างสมบูรณ์ทั้ง 2 ทาง จากการวิเคราะห์รูปทรงที่มีรูป ลักษณะส่วนใหญ่อันเดียวกัน แต่ชิ้นส่วนละเอียดไม่เหมือนกันโดยคงอยู่ในแนวความคิด เดียวกันก็ทำให้สามารถเลือกรูปทรงที่สมบูรณ์และตรงกับแนวความคิดที่สุด

ผู้เขียนเลือกการสร้างสรรค้วยกตินในเบื้องต้นนั้น ค้วยกตินนั้นมีลักษณะ ที่สะดวกในการนำเข้าหรือนำออกได้ง่ายกว่าวัสดุอื่นที่ผู้เขียนเคยปฏิบัติมา แต่ก็มี ลักษณะให้ความมีชีวิตเฉพาะตัวไม่เหมือนกับวัสดุอื่น เมื่อเสร็จแล้วก็ใช้ปูนปลาสเตอร์ ทำพิมพ์ และหล่อออกมาเป็นรูป ปูนปลาสเตอร์เป็นวัสดุสำรองของการทำบรอนซ์อัน เป็นวัสดุถาวร การคาดคะเนค้วยกตินเหล่านี้ เราจำต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ ของวัสดุทั้งบรอนซ์หลายอย่าง หลังจากที่ได้สร้างสรรงานมาหลายชิ้นค้วยกตินปูนปลาสเตอร์ แล้ว ก็ได้คาดหมายและศึกษาหาประสบการณ์กับวัสดุอื่นอีกค้วยก คือได้ใช้วัสดุหินขัด และไม้ อันเป็นวัสดุถาวร ซึ่งทั้งสองชนิดต่างก็ให้ลักษณะในคุณค่าและคุณภาพของงาน แดกต่างออกไป โดยเฉพาะหินขัดมีลักษณะคล้ายหินอ่อนให้ความรู้สึกแน่นอนมั่นคงกว่า ปูนปลาสเตอร์ แต่ปูนปลาสเตอร์ก็มีลักษณะพิเศษของควมนุ่มนวลส่วนตัว จากการ คาดหมายในคานแห่งวัสดุหลายอย่างนั้นทำให้เห็นได้ว่าในวัสดุแต่ละชนิดก็ได้ให้คุณค่า และมีเทคนิคของแต่ละอย่างที่เราจะต้องทำความเข้าใจ และสามารถนำมาแทนค่า หรือเป็นสื่อได้ตรงกับแนวความคิดจะแสดงออกในรูปทรงที่ถูกวิเคราะห์นั้น

การสร้างสรรเพื่อค้นหาหรือคลี่คลายหาความเจริญในรูปทรงที่ใดคาดหมาย ได้ยามมาตามระยะเวลาของการทำวิทยานพนธ์แล้วนั้น ทำให้ผู้เขียนได้ตระหนักถึง ความสำคัญอย่างยิ่งของแนวความคิดตัวเองต้องตรงกับรูปทรง พร้อมทั้งการใช้วัสดุ ที่เหมาะสมตามความคิดหมาย สามารถแทนค่าได้สมบูรณ์ งานประติมากรรมจาก ธรรมชาติของควมคงทนที่ได้รับความมั่นคงมาจากธรรมชาติ โดยมีต้นกำเนิด รูปทรงมาจากการคลี่คลายในรูปร่างของมนุษย์ที่มีพฤติกรรมในทางศิลปะจนเป็นรูปทรงอิสระ

ผลในการสร้างสรรประติมากรรมจากธรรมชาติของความสัมพันธ์อย่างประสานกลมกลืนกันในรูปแบบ และปริมาณของผู้เขียนก็มีได้เป็นความงามเหมือนกับธรรมชาติหรือเหมือนกับมนุษย์แท้ ๆ แต่เป็นการแสดงออกของความสัมพันธ์กับความประสานกลมกลืนกันในแนวความคิดจากตัวผู้เขียนเองที่ได้สืบเนื่องมาจากอารมณ์ และ จิตใจ หรือเป็นการซุกซุกเอาความรู้สึกออกมาปรากฏเปรียบเทียบเสมือนการส่องดูกระจก และ รูปที่ปรากฏบนแผ่นกระจกคือตัวเอง เป็นตัวเองที่มีความรู้สึกมาจากประสบการณ์ของชีวิตจริง ความคิดฝัน หรือจินตนาการ ซึ่งทำให้พบเห็นความอึมเขมับ รื่นรมย์ เป็นสุขใจเมื่อได้ใช้ชีวิตอยู่กับสภาพธรรมชาติ ธรรมชาติ หรือป่าเขา เช่นเดียวกัน แต่สภาพเหล่านี้จะเป็นสภาพที่แท้จริง เหมาะสมหรือเป็นทางตรงที่สุดที่จะเดินไปสู่จุดหมายของตัวเองหรือไม่ ผู้เขียนก็ยังต้องสร้างสรรความแนวทางนี้ต่อไปอีกจนกว่าจะค้นพบความจริง.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

รายชื่อ :- ผลงานแสดงวิทยานิพนธ์

ลำดับ	ชื่อ	ขนาด	วัสดุ
๑	" คน หมายเลข ๑	" ความสูง ๓ ฟุต ๑๐ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๒	" คน หมายเลข ๒	" ความสูง ๒ ฟุต ๕ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๓	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๑	" ความสูง ๔ ฟุต ๔ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๔	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๒	" ความสูง ๓ ฟุต ๕ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๕	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๓	" ความสูง ๕ ฟุต	" ปูนปลาสเตอร์
๖	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๔	" ความสูง ๕ ฟุต ๔ นิ้ว	" หินขัด
๗	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๕	" ความสูง ๔ ฟุต ๗ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๘	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๖	" ความสูง ๓ ฟุต ๑๐ นิ้ว	" หินขัด
๙	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๗	" ความสูง ๕ ฟุต ๗ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๑๐	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๘	" ความสูง ๔ ฟุต ๒ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์
๑๑	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๙	" ความยาว ๒ ฟุต	" ปูนปลาสเตอร์
๑๒	" รูปร่างอิสระ หมายเลข ๑๐	" ความยาว ๒ ฟุต ๕ นิ้ว	" ปูนปลาสเตอร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิตยสาร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิทรรศการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์